

Borgå den 15 Okt. 1893.

Älskade far

Jag fick en sådan lust att prata  
med er litet nu efter det yppar  
sig en passlig stund. Hvardagar-  
na äro så fullt upptagna inför-  
tiden både med somnad och  
andra hestgörömal så jag t.o.m.  
glömmer bort att skriva till bar-  
nen, de ha ju bra länge inte fått  
någt bref från mor. Men sonda-  
garna äro sköna dagar, jag sade  
just att B att det var ändå bra  
vist inrättadt att Gud gjorde just  
den spunde dagen till hvilodag  
ty när man sex dagar hållit fli-  
tigt på med jordiskt arbete, ack  
hvad man väl behöfver den spun-

de dagens hvila till kroppen och  
hur vi längtar ej anden då efter  
närning - det vet endast kroppsarbe-  
taren, tror jag. Ty vi, som hör till  
de bättre lottade, arbeta vanligt-  
vis inte så att vi gåvä efter gåvä  
gå trotta till sängs, utan kanske  
jemt så mkt att vi kunna säga  
att vi icke varit sysselsatta. Jag  
räknar mig denna tid till kropp-  
arbetarne, men hvad jag kvarje  
gåvä tackar min Gud för att  
Han ger mig krafter och hel-  
ty hvilken fröjd är det ej att få  
arbeta för en kär egen hem  
och för älskad make och barn!  
- Jag syr nu så flitigt att Linn-  
barnet för att icke behöfva ge nå-  
got bort att sys, jag tänker att en  
obesparad utgift är ren inkomst  
och sådana behöfas nog. Det

ser ut som om bröllopet skulle  
bli redan i början af December  
om vi nu bara bli färdiga, ty  
gubben Karl Steubäck skall den  
tiden resa in till H-fors att hyra  
sig rum för landtidsagen och för  
att han ej skulle behöfva resa  
~~två~~ ggr så snart efter hvarann  
så ha vi tänkt ställa det så.  
Han skulle naturl. vara den  
närmaste att viga de unga.  
Hans fru kommer med. Det  
bli ett så litet och enkelt bröllop  
som möjligt, med endast de  
egnaste egna som vilja göra  
sig den modan att komma hit  
för den dagen som vi skulle till  
bringa endast som en hemmets  
högtidsdag med bon läsmung  
och sang och den glädje man  
känner då Jesus är den bästa

gästen. Utom att vi icke ha råd  
till något vidlyftigt så äro äfven  
våra rum så små att här ej rym-  
mes något större sällskap. Och så  
ha också Waino och Ingrid bedt  
om det minsta möjliga. För vå-  
ra H-fors barn är det nog litet  
svårt att slita sig lös på två da-  
gar så der midt i termin men  
det kan inte hjälpas. —

Thuru må ni nu hos er? Ha  
det tomt efter Eja och Åke  
och höstlikt, förstås. Skola ni  
vara ngn tid i hufvudstaden  
i höst, som förut? Pappa har  
det väl litet lätt om hjertat,  
nu när det goda och viktiga  
arbetet kommit så långt som  
till tryckeriet. Det lilla vi ha  
håst derifrån var så utru. godt och  
bra, jag har tackat Gud för att